

Hoofdstuk 1

‘O nee, toch geen bergen?’

Ik staarde naar mijn computerscherm en las Vanessa’s e-mail.

‘Hey Claudine, ik heb nagedacht. Na jouw laatste avontuur in S’Agaró is het misschien tijd voor iets nieuws. Zullen we dit jaar onze vakantie weer samen doorbrengen, maar in plaats van een strandvakantie kiezen voor de bergen?’

Krampachtig hield ik mijn adem in. De bergen? Dat meende ze toch niet. Ik was helemaal geen meisje voor de bergen. De kou, brr ik rilde nu al. Nee, ik was een meisje van de zee, van de golven, een meisje van S’Agaró. Dus besloot ik om haar meteen een tegenvoorstel te doen.

‘Waarom niet naar S’Agaró?’

Lang op een antwoord hoefde ik niet te wachten. ‘Nee, Claudine, S’Agaró is geen goede plek voor jou. Te veel herinneringen.’

Ik kon niet ontkennen dat Vanessa gelijk had. S’Agaró zat inderdaad vol met zowel mooie als trieste memoires. En ja, na de laatste zomer had ik er een fikse kater aan overgehouden. We waren inmiddels vijf jaar verder en ik was sindsdien niet meer op vakantie geweest. Mijn verlangen naar Michael was zo groot dat ik vandaag nog steeds aan hem dacht. Al had ik haar dat niet verteld. Maar ze wist het. Ze zag het aan me. Hoezeer ik had geprobeerd om hem uit mijn gedachten te verbannen, het wilde gewoon niet lukken. Misschien was haar voorstel om naar een totaal andere plek te reizen toch niet zo slecht. Een oord voor nieuwe avonturen en frisse gedachten die me veel minder aan hem zouden doen denken.

Ik e-mailde haar meteen terug. ‘Waar wil je naartoe?’

Kennelijk zat ze nog steeds achter haar pc, want haar antwoord kwam onmiddellijk. ‘Berchtesgaden, een sprookjesachtig plekje in Beieren. Het leven is er langzaam, net als in S’Agaró, maar dan met bergen. Er zijn tal van magische plekken te bewonderen. Laat ons samen die uitdaging aangaan. Wat denk je?’

Haar enthousiasme stak me aan en eigenlijk kon ik niet ontkennen dat ik openstond voor nieuwe ervaringen. Laat S'Agaró los, Claudine, zei een stemmetje in mijn hoofd. Dit had je al veel eerder moeten doen. Ga nu gewoon met je beste vriendin mee. Wees niet zo bekrompen. Ga er gewoon voor.

‘Wanneer zou je willen gaan?’

Haar reply kwam snel en gericht. ‘Wat dacht je van juni? Dan is het er heerlijk warm. Neem alvast je zonnecrème maar mee. Het zal er misschien iets rustiger zijn, net voor het hoogseizoen.’

Ik moest slikken en gaf me stilaan gewonnen. Het was begin mei. Nog een maand te gaan. Normaal bereidde ik me nu al voor op mijn strandvakantie. Mijn god, ik wist het niet meer. Ergens anders naartoe gaan, was bijzonder moeilijk. S'Agaró was mijn tweede thuis. Plots rinkelde mijn mobieltje. Op het scherm lichtte Vanessa's naam op.

Met een diepe zucht nam ik op. ‘Ja Vanessa.’

‘Je hebt nog een laatste duwtje nodig. Stel je open voor iets anders. Alleen dan zal je die laatste zomer kunnen verwerken.’

Mijn maag trok samen. ‘Stel dat Michael er dit jaar wél is? Dan ontloop ik mijn enige kans.’

‘Laat Michael los, Claudine. En trouwens... hij heeft je gedumpt.’

Mijn hart bonkte ongelooflijk. ‘Ik weet niet of ik het aankan om ergens anders naartoe te gaan. Het lijkt wel alsof...’

Ik zocht naar de gepaste woorden, maar Vanessa maakte de rest van mijn zin af.

‘Je mist geen enkele kans, Claudine. Laat Spanje los. Pas wanneer je dat doet, gebeuren er magische dingen. Ga er gewoon voor en pieker niet zoveel.’

‘Ik bel je terug. Geef me wat bedenktijd, oké?’

‘Die is er niet.’

‘Hoezo?’

‘Ik moet meteen boeken, anders is alles volgeboekt Beslis nu, Claudine!’

Haar stem klonk ongeduldig. Misschien moest ik inderdaad mijn dwang om naar S'Agaró te gaan, loslaten.

‘En?’

‘Je hebt gelijk. Waarschijnlijk is dit wat we allebei nodig hebben.’

Vanessa had net als ik nog geen vaste partner. Deze vakantie zou voor ons allebei wat afleiding kunnen betekenen.

‘Aan welk verblijf had je gedacht? Een hotel, camping?’

‘Nee, een appartement. Dan kunnen we zelf koken en hebben meer vrijheid. Wat vind jij?’

‘Klinkt goed. Hoe gaan we ernaartoe?’

‘Met de auto. Die hebben we nodig om tal van plaatsen te gaan bezoeken.’

‘Goed, laten we ervoor gaan. Nieuwe belevenissen en spannende avonturen. Ik sta er helemaal voor open.’

Mijn hart sprankelde, al kon ik niet verklaren waardoor.
